

ಸಾವಿರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದಾಗ ರಾಮಕೃಣ ದಂಗಾದಳ. ಒಂದೆನ್ನೊರೋ ಅರುನೊರೋ ಸಿಕ್ಕರೆ ಅದೆ ಮಹಾಪ್ರಸಾದ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದವರಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ದೂಡು ಮೊತ್ತವೇ ಅಗಿತ್ತು. ಇಟ್ಟಿಗೆ ಭಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಸಂಬಳವು ಹೇಗೂ ಮನೆಯ ಖಚಿಗಾಗುವಾಗ ಹಚ್ಚುವರಿ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಮಕ್ಕಳ ಖಚಿಗೆ ಅದಾತು ಎಂದು ಖುಷಿಯಾಯಿತು. ತನಗೆ ದೊರೆತ ಹೋಸ ಅದಾಯ ಮೂಲದ ಬಗ್ಗೆ ಗಂಡವಿಗೆ ಹೇಳುವುದೋ ಬೇದವೋ, ಹೇಳಿದರೆ ದುಡಿಮೆಯಲ್ಲದ ಬೀದಿ ಅಲೆಯಿವ ಸೋಮಾರಿಯೂ ಪರಸ್ಯಿಯರ ಹಿಂದೆ ಸುತ್ತುವ ಚಪಲ ಚೆನ್ನಿಗನೂ ಅದ ಅವನು ಅದರಲ್ಲೂ ವಾಲಿಗೆ ಬಂದಾನೋ? ಎಂಬ ಸಂಶಯದ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ರಾಮಕೃಣು, ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರಾಯಿತು ಎಂಬ ತೀವ್ರಾನಂತಹ ಬಿಂದು ನಿರುಮ್ಮಳವಾದಳ. ಆಶ್ರಯಿದಾತನಾದ ರಾಜಪ್ರಸನ್ನಿ ಗೌರವದಿಂದ ರಾಜಪ್ರಸಾಮಿ ಎಂದೇ ಕರೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದಳ.

* * *

ಹೀಗೆ ತಾನು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದ ಪಾಟಟ್ಟೆಮು ಅದಾಯದಿಂದ ಸಂತ್ಯಾಪಳಾದ ರಾಮಕೃಣು ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿನ ಮೇಲಿನ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಕ್ರದ್ಧಯಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ತಪ್ಪದ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆಶ್ರಮದ ಒಳಹೊರಗನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಸಗುಡಿಸಿ ಶುಭ್ರಗೊಳಿಸಿ ವ್ಯವಸಾಫಾಪಕ ರಾಜಪ್ರಸನ್ನಿ ಹೇಳಿದದ್ದರೂ ಅಂಗಳವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗುಡಿಸಿ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿದ್ದ ದಂಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿಯುಕ್ತನಾಗಿದ್ದ ನಿಂಗಯ್ಯನು ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಗುಡಿಸಿ ಒಟ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದ ಸಗಳೆಯಿಂದ ಸಾರಿಸಿದ್ದಿತ್ತಿದ್ದಳು. ಚೋತೆಗೆ ಉಳಿದ ಸಗಳೇ ಬಗ್ಗಡವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ದೇವರ ಪ್ರಜಾಗಿಂದ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಸೇವಂತಿಗೆ, ಕಣಗಿಲು, ದಾಸವಾಳ ಮೋದಲಾದ ಹೂವಿನ ಗಿಡಗಳ ಮತ್ತು ತುಳಸಿ ಗಿಡಗಳ ಬುಡಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೀಗೆ ಹಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ ಸಗಟಿ ಗೊಬ್ಬರದಿಂದ ಹೂಗಿಡಗಳೂ ನಳಣಿಸಿಕೊಡಗಿ ಮೈಲುಂಬಾ ಹೂ ಬಿಡುತ್ತಾ ಸೋಗಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಡಿದವು. ತುಳಸಿ ಗಿಡಗಳ ಬೆಳೆದು ಬೀಜವನ್ನು ಚೆಲ್ಲುತ್ತಾ ಚೆಲ್ಲುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಂದು ತುಳಸಿ ವನವೇ ನಿಮಾಳಿವಾಯಿತು. ಅವಳ ಈ ಗೋಮಯ ಸೇವೆಯಿಂದ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದು

ಸಾತ್ತಿಕ ಕರ್ತೆಯೂ ಬರಳೋಡಗಿತ್ತು.

ಅವಳ ಈ ಸೇವೆಯಿಂದ ಸಂತ್ಯಾಪನೋಂದ ವ್ಯವಸಾಫಾಪಕ ರಾಜಪ್ರಸನ್ನಿ ಅವಳ ಸಂಬಳವನ್ನೇನೂ ಹಚ್ಚಿಸಿದ್ದರೂ ಅವಳು ಅಗಾಗ ಮಕ್ಕಳಿಗೆಂದು ಆಶ್ರಮದ ಹಸಗಳ ಹಾಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೇನೂ ಹೇಳದ ಸುಮನಾಗಿಬಿಟ್ಟು. ಅಪ್ಪೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಬಂದು ರೀತಿಯ ನಂಬಿಕೆಯೂ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಆಶ್ರಮದ ಒಳಗೆಲು ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಓಡಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೂ ಅವಳಿಗೆ ದೂರಕಿತ್ತು.

ಹೀಗೆ ಬಂದಪ್ಪು ದಿನಗಳು ಕರ್ತೆದಾಗ ಬಂದು ದಿನ ಸಂಜೀ ಆಶ್ರಮದ ಕನ ಗುಡಿಸಲು ಬಂದ ರಾಮಕೃಣಿಗೆ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ಅಡ್ಡಾಡುವ ರಾಜಪ್ರಸಾಮಿಯು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ‘ತೀ ಸಾಮಿಯು ಇವತ್ತಲ್ಲಿ ಹಾಗ್ಗಿರಬಹುದು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ’ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಮೋದಲು ಒಳಗನ್ನೆಲ್ಲ ಗುಡಿಸಿ ಅಮೇಲೆ ಮರಗಳಿದಿಯ ತರಗೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಿವ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ಹೋದಳು. ಒಂದೊಂದು ರೂಮಿನ ಕನ ಗುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ರಾಜಪ್ರಸನ್ನ ಮಲಗುವ ಕೋಣಗೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ರಾಜಪ್ರಸನ್ನಿ ಟೆವಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಲಿಕೆದ್ದು ಹಾಜಿಸಿತು. ರಾಮಕೃಣು ಬಂದದ್ದನ್ನಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸದೆ ರಾಜಪ್ರಸನ್ನ ಖಚಿಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಲಿತು, ಬೆರಳು ಕಚ್ಚುತ್ತಾ ತಡೆಕ ಚಿತ್ತನಾಗಿ ತೇವಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಮಕೃಣಿಂತಿದ್ದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಟೇವಿಯಲ್ಲೇನು ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಕಾಣಿದ್ದರೂ ಈ ರಾಜಪ್ರಸಾಮಿಯನಾನು ಬಂದದ್ದನ್ನಾಗಿ ಮನಿಸದೆ ಅದೆನ್ನ ನೋಡುತ್ತಿರಬಹುದೋ ಎಂದು ಅಷ್ಟರಿಯಾಗೋಡಿಗಿಲ್ಲ. ಆತನನ್ನ ಮಾತನಾಡಿಸಿ ತೋಂದರೆ ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ರಾಮಕೃಣೂ ಸುಮನ್ನೆ ಪೂರಕೆ ಹಿಡಿದು ರೂಮಿನ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಬಿಟ್ಟಳು. ಕೆಲ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತೇವಿಯನ್ನು ಬಂದು ಮಾಡಿದ ರಾಜಪ್ರಸನ್ನ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ರಾಮಕೃಣ!

ಅದೇನೋ ಭಯದಿಂದ ಅವನ ಮುಖದ ರಕ್ತವಲ್ಲಿಂಗಿ ದೀಳಿಕೆಕೊಂಡಿತು. ಬಂದು ರೀತಿಯ ಭಯದಲ್ಲಿ ತೋದಲುತ್ತಲೇ ‘ಈ... ಏ... ರಾಮಕೃಣಲ್ಲೇನು ಮಾಡ್ತಾ ಇಡೀಯ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

‘ಇನ್ನು ಇಲ್ಲ ರಾಜಪ್ರಸಾಮಿ. ರೂಮು ಗುಡ್ಡಾಕ್ಕೆ